

1. gyűjtemény

Egy középkorú hölgy a fiatalokáról:

„A 60-as években nagy divat volt a halásznadrág, az opartmintás ruha, sőt cipő, a kismama szabású ruhák (mell alatt kezdett bővülni). Aki divatos volt, nagymintás, virágos inget, blúzt hordott (hippi korszak!!) nyáron pedig térdig feltekert sarut. Anyaga vegyes: pamut, selyem, műszál, a ruha hossza mini, szuper mini!

A 70-es években hasított bőr, alul cakkos miniszoknyát hordtunk, a földig érő banánszoknya, huzatruha, magasított talpú cipő, fűzős csizma, trapéznadrág volt a menő. A ruhák hossza: mini vagy maxi. Télen hatalmas sálakat tekertünk a fejünkre, vagy sildes sapkát hordtunk.

A frizuradivat: lófarok, copf. Fiús haj a lányoknak, hosszú haj a fiúknak. Csutkából készült csavarókkal és befőttes gumival rögzítettük a megmosott hajunkat.”

2. gyűjtemény

Ki volt az akkori ifjúság népszerű figurája?

Angela Davis elmúlt hatvan – KOSSUTH RÁDIÓ

2004. április 21., szerda 11:03

1964-ben Amerikában megjelenik a topless, és addigra az egész északi féltekén elterjedt a miniszoknya, majd a forrónadrág. Az Ebony című lapból, amely olyan fekete értékeket közvetített, amelyek korábban szégyellnivalók voltak – ez idő tájt már ötmillió példányt nyomnak. Ezekben az években Angela Davis a hajviseletével – bongyor sörényével – is a feketék emancipációját demonstrálja. Sokan emlékszünk még rá, akinek szabadságáért milliók tüntettek. Nemrég múlt hatvanéves... Kulcsár István jegyzete:

Régebben azt mondtam: eljön még, ma azt mondom, már itt is van az az idő, amikor Angela Davisről pedig a bozontos afrikai frizura jut csupán eszünkbe. Alig három évtizeddel ezelőtt még világszerte, Magyarországon is, tömegek gyűléseztek, vonultak az utcákra, tüntettek az amerikai követségek előtt „szabadságot Angela Davisnek!” jelszóval.

A 60. életévét néhány héttel ezelőtt betöltött Angela Davis az amerikai „mély délen”, Alabamában nőtt fel, ott, ahol akkoriban a feketék az autóbuszokon még nem használhatták a fehéreknek fenntartott részt, mint ahogyan a nyilvános illemhelyekre is csak a „színesbőrűek” feliratot viselő ajtón mehettek be és csak a nekik rendszeresített fürkét használhatták. Ezt a megaláztatást vitte magával a fiatal Angela a liberális San Franciscóba, ahol a legkiválóbb tanároktól, köztük az újbaloldal ideológusának tekintett Herbert Marcusetől tanulhatott az egyetemen filozófiát. Diploma után ott tartották a filozófia tanszéken.

Nem sokáig taníthatott azonban, mert olyasmi jött közbe, amire a kormányzó, bizonyos Ronald Reagan úgy reagált, hogy „ez a nő soha többé nem állhat katedrára Kaliforniában.”

Angela ugyanis részt vett szerelme testvérének börtönszabadítási kísérletében. A sikertelen akcióban egy fehér bíró és négy néger, köztük Angela kedvese, meghalt. A leánynak sikerült eltűnnie, és hosszú ideig bujkálnia a hatóságok elől. Felkerült az FBI által leginkább keresett tíz bűnöző listájára, végül is elfogták. Az esküdtszék – részben bizonyára a mind inkább terebélyesedő hazai és nemzetközi tiltakozó mozgalom hatására – felmentette.

Ez ma már történelem. Olvashatunk róla röviden a Magyar Nagylexikonban, sokkal bővebben az Encyclopaedia Britannicában. Angela ezután bejárta a fél világot – ezernyi meghívása volt azoktól a szervezetektől, amelyek kiszabadításáért küzdöttek. Alig néhány méternyire álltam tőle, amikor a moszkvai repülőtéren az úrhajósno, Valentyina Tyereskova a Szovjet Nőbizottság elnökeként fogadta, megölelte, megcsókolta. A Moszkvai Állami Egyetem tiszteletbeli professzorává fogadta Angela Davist. Ha jól emlékszem, akkoriban járt nálunk, Magyarországon is.

Legközelebb 1980-ban hallottam beszélni New Yorkban.

Ma már, mint népszerű tanár és előadó, ismét az Egyesült Államokat és a külföldi országokat járja. Szakterülete a filozófia.

Szívesen ad elő kulturális, zenei témákról, az afrikaiak és különösen az afrikai-amerikaiak történetéről, helyzetéről, szívesen beszél a feminizmusról, kivált, ha a fekete nők egyenjogúsításáról van szó.

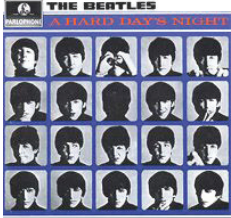

Az általunk ismert Angela Davis tehát meg is változott, meg nem is. Amennyire a professzorasszonyról készült legutóbbi fényképről meg tudtam állapítani, ma is ugyanúgy viseli a haját, mint harminc esztendővel ezelőtt.

3. gyűjtemény

KORABELI ELŐADÓK ÉS DALOK

Beatles: A Hard Day's Night

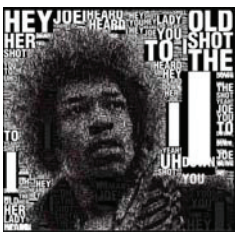
Rolling Stones: Honky Tonk Women

Carlos Santana: Black magic women

Jimmy Hendrix: Purple Haze, Hey Joe

Led Zepelin: Whole Lotta Love

Creedence Clearwater Revival: Have You Ever Seen The Rain

Bob Dylan: Blowin' in the Wind

Janis Joplin: Cry Baby

Simon & Garfunkel: Sounds of Silence

Crosby, Stills, Nash & Young: Déjà Vu

